

РЕШЕНИЕ

№ 40706

гр. София, 05.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 07.11.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Деница Митрова

ЧЛЕНОВЕ: Атанас Николов
Вената Кабурова

при участието на секретаря Богданка Гешева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **10649** по описа за **2025** година докладвано от съдия Атанас Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на процесуалния представител на председателя на Комисията за противодействие на корупцията – гл. юрк. М. срещу Решение № 3184/20.08.2025 г. на СРС, по анд. № 12738/2023 г., по описа на СРС, НО, 5 с-в, с което е отменено Наказателно постановление (НП) № НП - 62/26.05.2023 г., издадено от председателя на КПКОНПИ, с което на А. Д. П. за нарушение на чл. чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ е наложено административно наказание „глоба” в размер на 1 600 лева на основание чл. 173, ал. 1 от ЗПКОНПИ.

В жалбата се съдържат оплаквания за незаконосъобразност и неправилност на решението на СРС, поради което се иска неговата отмяна. Посочва, че нарушението е описано ясно и точно, както в съставения АУАН, така и в издаденото въз основа на него НП като са посочени всички елементи от състава на нарушението, поради което изводите на съда в обратна посока не отговарят на обективната истина. Неправилни били и изводите на съда, че описанието не дава яснота защо е било възникнало задължение за А. П.. за подаване на финална декларация. Във връзка с посоченото, счита че НП е правилно, обосновано и законосъобразно, поради което следва да се отмени решението на СРС и да се потвърди НП. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

По делото е постъпил отговор от ответника, в който е посочено, че решението на СРС е

правилно и законосъобразно и не са налице твърдяните от касатора основания за отмяна. Пзовава се на съдебна практика по сходен казус на АССГ.

В съдебно заседание касаторът, чрез юрисконсулт М., поддържа жалбата, оспорва отговора и моли за отмяна на решението на СРС. Представя разпечатка на страница на МП за политическите партии и коалиции, които са ползвали субсидия за процесния период. Счита, че П. е имал качеството на задължено лице по чл. 6, ал.1, т. 41 от ЗПКОНПИ, по която точка е и ангажирана неговата отговорност за подаване на финална декларация. Претендира присъждане на юрисконсулско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност за адвокатския хонорар.

Ответникът по касационната жалба, чрез адвокат Л., оспорва жалбата и счита същата за неоснователна. Счита за безспорно доказано, че описаното деяние не съставлява нарушение, както и че са допуснати съществени процесуални нарушения на административнопроизводствените правила, при постановяване на АУАН и НП. Претендира разноски. Представя писмена защита.

СГП изразява становище за неоснователност и недоказаност на касационната жалба.

Съдът, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира следното:

Касационната жалба се явява допустима, като подадена в срок и от надлежна страна. Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

В атакуваното решение въззивният съд правилно е установил фактическата обстановка въз основа и след анализ на събраните по делото писмени и гласни доказателства. Установил е, че А. Д. П., [населено място] на длъжност първи секретар и представляващ политическа партия „Комунистическа партия на България“ е задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 41 от ЗПКОНПИ, тъй като не е подал в законоустановения срок декларация за имущество и интереси съгласно чл. 38, ал.1, т. 3 във вр. с чл. 35, ал.1, т. 2 от ЗПКОНПИ (обн. ДВ, бр. 7 от 2018г.)

С Указ № 213/01.08.2022 г. на президента на Република България е разпуснато 47-мо Народно събрание, считано от 02.08.2022 г., като са насрочени нови избори за Народно събрание на 02.10.2022 г.

С Решение на Комисията за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество (КПКОНПИ) по Протокол № 1022/24.11.2021 г. е прието за лицата по чл.6, ал.1, т.41 от ЗПКОНПИ (изм. – ДВ, бр. 69 от 2020 г.), че считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори, възниква задължение за подаване на финална декларация в едномесечен срок от тази дата. Взето е решение, че лицата, за които няма промяна на заеманата длъжност след провеждане на парламентарните избори, не възниква задължение за подаване на финална или встъпителна декларация.

На 24.01.2023 г. в дирекция „Публичен регистър“ на КПКОНПИ е направена проверка на получените и вписани в регистрационните дневници декларации за имущество и интереси на лицата, които са задължени по Закона за противодействие на корупцията и за отнемане на незаконно придобитото имущество да подават декларации за имущество и интереси по чл. 37, ал. 1, т. 1-6, т. 9 във връзка с чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ в едномесечен срок от освобождаването от длъжност. При проверката е установено, че жалбоподателят А. Д. П. не е подал в законоустановения срок декларация за имущество и интереси. Нарушението е извършено на 02.11.2022 г.

За констатираното нарушение бил съставен АУАН въз основа на който е издадено процесното Наказателно постановление.

От правна страна съдът е приел, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма, при спазване на установения ред и в преклузивните

срокове предвидени в чл. 34 от ЗАНН, но при издаване на НП са били допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което е отменил същото.

Съгласно чл.218, ал.1 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН предмет на касационна проверка са само посочените в жалбата пороци на решението по чл.63, ал.1, изр.1 ЗАНН на СРС. Съдът в случая не констатира извършени нарушения, касаещи валидността и допустимостта на оспорваното решение, за които следи служебно.

Правилно СРС е съобразил, че при издаване на АУАН и процесното НП са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, изразяващи се в неяснота на съдържанието на актовете, като в словесното описание на соченото нарушение е възприето описание, което не съдържа минимум от данни относно обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Освен това не е въведено длъжностното качество на субекта на отговорност, което да обуслови принадлежността му кръга от задължени лица, посочени в чл. 6, ал.1, т. 41 от ЗПКОНПИ. Съгласно посочената хипотеза попадат председателите на политическите партии, получаващи държавна субсидия, техните заместници и лицата, които съгласно устава представляват политическата партия. Видно от АУАН и НП, обаче е посочено единствено формално, че ответникът е на длъжност „първи секретар и представляващ политическа партия“, а от доказателствата по делото се установи, че е бил председател на ПП „Комунистическа партия на България“ още от момента на учредяването ѝ. Безспорно посоченото обстоятелство не дава възможност на настоящия състав на АССГ да прецени дали в действителност А. П. попада в кръга от лица, които са задължени да декларират своето имущество. Със сочената за нарушена разпоредба на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ (отм.) е създадено задължение за подаване на декларация за имущество за конфликт и интереси в едномесечен срок от освобождаване на длъжността. Това е юридическият факт, с чието осъществяване законът свързва възникването на задължението за подаване на финалната декларация за имущество и интереси. Решението на КПКОНПИ по Протокол № 1022/24.11.2021г., с което е прието, че за лицата по чл. 6, ал. 1, т. 41 от ЗПКОНПИ възниква задължение за подаване на финална декларация в едномесечен срок, считано от датата, предхождаща деня на насрочените парламентарни избори, няма никакво отношение към посочения юридически факт, нито има някакво правно значение за възникването или изпълнението на задължението по чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, респективно за обосноваването на административнонаказателната отговорност на А. Д. П.. След като лицето продължава да заема длъжността, от която не е освободено, за него не е възникнало задължение за подаване на декларация, респективно - не е осъществен състава на административното нарушение.

По разноските:

С оглед изхода на делото право на присъждане на разноски има ответника. Последният е претендирал такива за адвокатски хонорар за двете съдебни инстанции – СРС и АССГ, в общ размер на 1 600 лв., съобразно представени 2 броя договори за правна защита (л.16 и л. 22 от адм. дело № 10649/25г. по описа на АССГ). По отношение на претендираните разноски пред СРС, съдът счита, че такива не следва да се присъдят, тъй като видно от проведеното по дело анд. № 12738/23г. по описа на СРС заседание от 11.03.2025 г. адвокат Л. изрично е посочил, че не претендира разноски. По – отношение на претендираните разноски пред АССГ в размер на 1000 лв., съдът счита, след като съобрази даденото в Решение по дело С-438/22 на СЕС тълкуване на чл. 101, параграф 1 ДЕС, счита за основателно възражението за прекомерност на адвокатското възнаграждение, тъй като същото с оглед фактическата и правна сложност, делото е от административен характер, без определен материален интерес, както и обстоятелството, че процесуалното представителство е осъществено в едно съдебно заседание се явява прекомерно. В

тази връзка настоящият състав на АССГ счита, че следва да се намали претендираното адвокатско възнаграждение от 1000 лв. на 700 лв.

По така изложените съображения решението на СРС се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

Водим от горното и на основание чл.221, ал.2 АПК вр. чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. – град, XXVIII КС

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 3184/20.08.2025 г. на СРС, по анд. № 12738/2023 г., по описа на СРС, НО, 5 с-в.

ОСЪЖДА Комисията за противодействие на корупцията да заплати на А. Д. П. адвокатско възнаграждение в размер на 700 лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.